

Dimarts XXXIII durant l'any

Text de l'Evangeli (Lc 19,1-10): En aquell temps, Jesús va entrar a Jericó i travessava la ciutat. Hi havia un home que es deia Zaqueu, cap de publicans. Era un home ric. Zaqueu buscava de veure qui era Jesús, però la gentada li ho impedia, perquè era petit d'estatura. Llavors s'avançà corrent i es va enfil·lar dalt d'un sicòmor per poder veure Jesús, que havia de passar per allí. Quan Jesús va arribar en aquell indret, alçà els ulls i li digué: «Zaqueu, baixa de pressa, que avui m'haig d'hostatjar a casa teva». Ell baixà de pressa i el va acollir amb alegria.

Tots els qui ho van veure murmuraven contra Jesús i deien: «Ha anat a allotjar-se a casa d'un pecador!». Però Zaqueu, dret davant el Senyor, li digué: «Senyor, dono als pobres la meitat dels meus béns, i als qui he exigit més diners del compte, els en restitueixo quatre vegades més». Jesús li digué: «Avui ha entrat la salvació en aquesta casa; perquè també aquest home és fill d'Abraham. El Fill de l'home ha vingut a buscar i salvar allò que s'havia perdut».

«El Fill de l'home ha vingut a buscar i salvar allò que s'havia perdut»

Mn. Enric RIBAS i Baciana
(Barcelona, Espanya)

Avui, Zaqueu sóc jo. Aquest personatge era ric i cap de publicans; jo tinc més del necessari i, potser, moltes vegades faig de públic oblidant-me de Crist. Jesús, enmig de la multitud, cerca Zaqueu; avui, enmig d'aquest món, em busca precisament a mi: «Baixa de pressa, que avui m'haig d'hostatjar a casa teva» (Lc 19,5).

Zaqueu vol veure Jesús; si no s'hi esforça i puja a l'arbre no el podrà veure. Tantes vegades voldria jo veure l'acció de Déu!, però no sé si de debò estic disposat al

ridícul fent com Zaqueu. La disposició del cap de publicans de Jericó és necessària perquè Jesús pugui actuar; i, si no s'afanya, potser perdrà l'única possibilitat de ser tocat per Déu i ser així salvat. Potser jo he tingut massa ocasions de trobar-me amb Jesús i potser ja és hora de ser valent, de sortir de casa, de trobar-me amb Ell i convidar-lo a entrar dins meu, per tal que Ell pugui dir també de mi: «Avui ha entrat la salvació en aquesta casa; perquè també aquest home és fill d'Abraham. El Fill de l'home ha vingut a buscar i salvar allò que s'havia perdut» (Lc 19,9-10).

Zaqueu deixa entrar Jesús a casa seva i en el seu cor, encara que no es deu sentir digne d'una visita com aquella. En ell, la conversió és total: comença amb la renúncia a l'ambició de riqueses, segueix amb el propòsit de compartir els seus béns i acaba amb la resolució de fer justícia, tot corregint els pecats comesos. Potser Jesús m'està demanant alguna cosa semblant des de fa temps, però jo no el vull sentir i faig les oïdes sordes; em cal la conversió.

Deia sant Màxim: «No hi ha res de més estimat i agradable a Déu com que els homes es converteixin a Ell amb sincer penediment». Que Ell m'ajudi a fer-ho avui realitat.